

catum. quamquā videant. quid scriptura memora
verit. Apud te inquit fons vitę. hoc est apud patrē
filius. Quō verbum apud dñm. quoderat in principio.
& erat apud dñm. Sed siue patrem quis hoc loco. siue
filium intellegat fontem. fontem utique intelle
gimus. nonaque istius que creata est. sed diuine il
lius gratię. hoc est sp̄s sc̄i. Ipse est enim aqua viua.
Propterea dñs dicit. Si scires donum dī. & quis est
qui dicit tibi. da mihi bibere. tu p̄cisses ab eo. & de
disses tibi aquam viuam. Hanc aquam sitiuit anima
dauid. harum fontem aquarum. desiderat ceruus.
non sitiens venena serpentum. Viua est enim aqua.
gratia spiritalis. eo quod mentis interna purificet.
& omnis anime peccatum abluat. occultorumque
mundę terrorem. .XVIII.

Sed ne quis forte tamquam paucillitatem sp̄s re
darguat. & hinc velit quandam facere distantia
magnitudinis. quodaqua portio videatur esse
fontis exigua. quamquā creaturarum exempla
minime diuinitati aptanda videantur. tamen
nequid ex hac quoque creaturę comparatione pre